

1. De uitspraak staat al vast, nu de aanklacht nog...

Het is een kwaadaardige blijdschap, die blinkt in de ogen van de priesters en de andere Joodse leiders. Daar komen ze aan: de jagers met hun prooi. Ze vieren de overwinning. Het is gelukt! Ze hebben er zó vaak over zitten bakkeleien met elkaar: 'Hoe krijgen we Jezus in handen, hoe krijgen we Hem gevangen, zonder dat het volk in opstand komt? Want onder dat domme volk heeft Hij heel wat aanhang! We zouden het eigenlijk onveracht moet doen, op een stil plekje, 's nachts of zo. Maar ja, dan moet je ook maar net weten waar Hij dan is, en het moet een stil plekje zijn, zonder pottekijkers in de buurt.' Zo hebben ze vaak zitten wikken en wegen.

Totdat Judas kwam, met en mooier aanbod dan ze ooit hadden kunnen dromen. 'Ik weet precies waar Hij is, en 's nachts gaat Hij vaak naar Gethsemane, op de Olijfberg, je weet wel, die tuin, die olijvenboomgaard.' Ze konden Judas wel kussen van blijdschap! Hij nam nota bene genoeg met maar dertig zilverlingen...

Reliëf bij de opgravingen van het Huis van Kajafas, Jeruzalem.

En nu, nu is het gelukt! Ze hebben Hem! Hij bood niet eens weerstand, daar in Gethsemane. Om de één of andere rare reden kwam Hij zelfs naar voren lopen, Hij bood Zich gewoon áán! En nu duwen Hem vooruit, hun prooi, op weg naar het huis van Kajafas. Zo, nu kunnen ze Hem eindelijk ter dood veroordelen. O, wat hebben ze daar naar uitgekeken! 'Weg met Hem! Aan het kruis met Hem!' Alleen... er is nog wel één probleempje. Er moet natuurlijk ook een aanklacht zijn. De één of andere reden óm Hem ter dood te kunnen veroordelen. Je kunt niet zomaar zeggen tegen de Romeinen: 'We willen dat deze man gekruisigd wordt.' 'Jongens, we moeten een juridische basis hebben. Wie denkt er eens even mee? Doe eens even creatief!'

'Kom op! Haal wat mannen bij elkaar, deel wat geld uit en laat ze Jezus aanklagen! Er is toch genoeg te verzinnen!'

Zo gaat het daar, in die nacht, de nacht van Pesach, onder de volle maan. Maar ondanks al het rumoer en tumult, ondanks de omkoperij en de rechtsverkrachting komt er geen zinnig argument op tafel om Jezus ter dood te veroordelen. Ja, tóch! Twee mensen, die hetzelfde beweren: 'Hij heeft God gelasterd, en de heilige tempel, want Hij heeft gezegd: Ik kan de tempel van God afbreken en binnen drie dagen weer opbouwen.' Die verklaring lijkt te kloppen. In Johannes 2: 19 lezen we dat de Here Jezus inderdaad zegt: 'Breek deze tempel af, en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen.' Alleen: Hij zegt dat niet over de tempel in Jeruzalem, maar over Zijn lichaam.

'Geeft U geen antwoord?' vraagt de hogepriester aan Jezus. 'Wat getuigen deze mensen tegen U?' Wat denkt de hogepriester? Dat Jezus daarop in zal gaan, op al die leugens en al dat bedrog? Dat Jezus Zich serieus zal verweren tegen valse beschuldigingen? Jezus zwijgt. **Hij** is niet degene die moet beoordelen of de getuigen

geloofwaardig zijn. Nee, dat is het Sanhedrin, de Hoge Raad. Zij zijn geroepen om recht te spreken. En ieder mens kan zien, dat deze chaos maar één doel heeft: Jezus veroordelen, linksom of rechtsom, dat kan niemand wat schelen. Jezus' zwijgen is veelzeggend. Het is toch glashelder, dat er geen serieuze aanklacht ligt, dat het allemaal leugen en bedrog is? Door te zwijgen ontmaskert Hij deze hele schijnvertoning, dit schertsproces.

2. Is Jezus de Messias?

Dan verandert de hogepriester van koers. Een aanklacht formuleren tegen Jezus, een aanklacht die steekhoudend is, dat lukt niet. Daarom gaat hij over tot het verhoor van Jezus Zelf. Een verhoor onder ede: 'Ik bezweer U bij de levende God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God.'

Dan kijkt Jezus hem aan. Al die aanklachten van daarnet, die sloegen nergens op. Maar hiér formuleert de hogepriester het punt

waar het om draait. Hier komt hij bij de kern van hun haat tegen Jezus. Jezus treedt op met goddelijk gezag. En iedereen die ziet wat Hij doet, en die goed luistert naar wat Hij zegt, die merkt dat Jezus Zich aandient als de Messias, de Christus, de Zoon van God. Juist dát heeft de haat van de Joodse leiders opgewekt: 'Zó iemand kán de Messias niet zijn!' Daar is Jezus veel te gewoon voor. De Messias, die zal de Romeinen verjagen, die zal aan het hoofd van zijn troepen strijden voor Israël. De Messias, die is niet genadig voor tollenaars en zondaars, die gaat niet eten met hoeren en ander uitschot van de samenleving. En vooral: de Messias, die zal hen als Joodse Raad niet aanklagen om hun schijnheiligheid, nee, de Messias, die zal hun eren, en opnemen in zijn triomfantelijke gevolg!

Deze Jezus kán de Messias niet zijn, maar Hij doet wel steeds alsof Hij de Messias is. Zou Hij dat hier ook volhouden? In het zicht van de dood? Zou Hij blijven volharden in die bewering? Alle ogen zijn op Jezus gericht.

3. Inderdaad! Dat is wat Hij bevestigt!

En dan, voor het eerst, opent Hij Zijn mond. 'Gij hebt het gezegd! Al die andere mensen, al die valse getuigen hebben zich verlaagd tot vuilspuiterij. Maar U heeft het begrepen, hogepriester! U heeft begrepen wat Ik zeggen wil, wat de missie is, die Ik volbreng. Inderdaad, Ik ben de Messias! Maar Ik zeg u dit: van nu af aan zult u de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand van de Macht en komende op de wolken van de hemel!'

Jezus, zó gehaat door Zijn vijanden, Hij trekt de lijn door. Hij zegt: 'Inderdaad! Ik ben de Messias! Ik ben de Zoon van God! En dat betekent dat Hij Mij de ereplaats zal geven aan Zijn rechterhand, dat Hij Mij alle macht geeft, en dat Ik op een dag zal terugkomen met de wolken van de hemel, om recht te spreken over levenden en doden.'

Deze woorden van Jezus zijn een laatste waarschuwing aan Zijn vijanden: 'Weet wat je doet! Weet waarmee je bezig bent! Je staat op het punt om de Zoon van God ter dood te brengen, je staat op het punt om de Rechter van het heelal op een valse manier te veroordelen.'

Als Jezus dat gezegd heeft, dan breekt de bende los. 'Jullie hebben het zelf gehoord!' kraait de hogepriester. 'De godslastering! Wat denkt u, heren?' En als één man roept de meute het uit: 'Hij is des doods schuldig!'

4. Voor Zijn vijanden een waarschuwing, voor Zijn vrienden een bemoediging!

Die woorden van Jezus, die ernstige waarschuwing voor Zijn vijanden, zijn tegelijkertijd de meest rijke bemoediging voor Zijn vrienden. Want wat zegt Jezus? 'Ik, die nu hier sta, die Mijzelf opoffer voor de mensen, om zondaren te redden, Ik die Mezelf geef als een Lam ten brandoffer, Ik ben dezelfde die straks op de troon zal zitten, aan de rechterhand van de Vader, op de ereplaats, de plaats van de macht! Aan Mij zal Hij alles toevertrouwen, het hele wereldbestuur. Ik ben Zijn vertrouweling, Ik ben Zijn rechterhand, Ik ben degene waar Hij (om zo te zeggen) blind op vaart.'

Die Heer, gemeente, die Vorst die alle macht in handen gekregen heeft in hemel en op aarde, die machtigste Koning van alle koningen en presidenten en premiers, wie is dat? Dat is uw Verlosser! Dat is Dezelfde die u en jou en mij is komen redden, als kostbare parels in Zijn hand! Hij die het gezegd heeft, in Johannes 15: 'Ik noem jullie niet meer slaven, nee, Ik noem jullie vrienden, want Ik vertel jullie alles wat Ik van Mijn Vader weet.' Aan de rechterhand van God, gemeente hier in Capelle, zit een Vriend van ons! Een goede Vriend! Een Vriend die intens met ons bewogen is, en die betrokken is bij jouw leven, bij uw bestaan!

Wie was de eerste, die Hem daar gezien heeft, aan de rechterhand van God? Dat was Stefanus. Een man, vol van de Heilige Geest, en vol liefde voor Jezus. Om zijn geloof werd hij gestenigd door diezelfde Hoge Raad, door diezelfde Joodse leiders, in uitzinnige woede. Maar vlak voor zijn dood zag Stefanus de hemel geopend, en Jezus, staande aan de rechterhand van Zijn Vader. Jezus kon er niet bij blijven zitten, Hij ging staan, zó betrokken was Hij bij Stefanus!

'Van nu af aan zult u de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand van de Macht en komende op de wolken van de hemel!'

5. We mogen op audiëntie bij een Vriend

Vandaag is het de Biddag voor gewas en arbeid. Naar wie gaan wij toe met ons gebed? Gaan we naar een vreemde God, gehuld in duisternis? Een God bij wie je maar moet afwachten of Hij je hoort? Een raadselachtige God, een soort black box? Nee, gemeente, wij gaan vanavond op audiëntie bij een Vriend. Hij nodigt ons uit in het Koninklijk Paleis, en Hij laat ons binnen in het Heilige der Heiligen, de troonzaal van God. Daar neemt Hij ons mee naar de Vader, en Hij zegt: 'Vader, dit zijn Mijn vrienden. Ik heb ze uitgenodigd, en ze hebben hun verzoeken meegenomen.'

Met die Vriend, Jezus Christus, mogen we het vanavond hebben over de oogst, die zo nodig is, voor alle mensen, in het Westen en in het Oosten, op het Noordelijk halfrond, en op het Zuidelijk halfrond. Met die Vriend mogen we vanavond spreken over ons werk en over de uitdagingen daarin, over de moeite en de zorgen, over onze zoektocht naar werk. We mogen het hebben over school, en over onze toetsen, en over de vraag wat we moeten gaan studeren. We mogen het hebben over de vraag wat we kunnen betekenen voor een ander, in de klas, op het werk, in de buurt.

Is het niet een voorrecht, dat dat mag? Wat bijzonder, om hier te mogen zijn!

Een Vriend, die zit aan de rechterhand van de Macht, aan de rechterhand van God. Ik word er gewoon verlegen onder, als ik daarover nadenk... dat we vanavond samen in het hemelse paleis mogen komen. En dat Jezus, onze Vriend, dan al onze verzoeken in ontvangst neemt en ermee naar Zijn Vader gaat. Romeinen 8: 'Christus Jezus is de gestorvene, wat méér is, de opgewekte, die aan de rechterhand van God is, die ook voor ons pleit!' Onvoorstelbaar...!

In het voorjaar 1517 was er in de stad Londen veel sociale onrust. Er was ook een soort crisis, er was armoede. En wat deden de mensen? U mag drie keer raden. Ze reageerden hun frustraties af op de buitenlanders. Er kwamen rellen, met veel geweld. Maar de overheid greep hard in, en de rellen werden de kop ingedrukt. Op een dag werden de relschoppers voor koning Hendrik VIII gebracht. 400 man, met de strop al om hun hals. En terwijl die mensen daar voor hem stonden, bevend van angst, kwamen er drie koninginnen binnen. De eerste was zijn vrouw, Catharina van Aragon. De tweede was zijn zus Margareth, koningin van Schotland. En de derde was zijn zus Mary, koningin van Frankrijk. Die drie koninginnen bogen diep voor koning Hendrik, en ze vroegen om gratie voor de relschoppers. Dat verzoek kon koning Hendrik niet weigeren. En die 400 mannen, die namen de stroppen van hun nek en dansten in het rond.

Je zult maar zó iemand hebben, die het voor je opneemt bij de koning! Je zult maar iemand kennen, zó dicht bij de troon! Je zult maar een vriend hebben, die de rechterhand is van de hoogste Macht! Zo'n Vriend, gemeente, zo'n machtige Vriend hebben wij! Amen.